

ham hans Embede, maa han være kirkelig kvalificeret til at være Præst i den danske Folkekirke, ogsaa efter de teologiske Udtalelser, han har fremsat. Det var Biskopperne selv, der har spurgt Højesteret om, hvorvidt Arboe Rasmussens teologiske Standpunkt var af en saadan Beskaffenhed, at det var uforeneligt med hans Stilling som Sognepræst i den danske Folkekirke. Hertil har Højesteret svaret Nej. Det er den rigtige Opfattelse af, hvad Højesteret har sagt, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har derfor Højesteret imod sig. — Det fremgaar ogsaa af, hvad der er fremkommet under Debatten her, at det er noget nyt, Biskopperne nu har fremført, at deres Kollats skulde have en saadan Betydning, at de ved at nægte Kollats kunde nedlægge Veto mod, at en kongelig Udnævnelse til Præst traadte i Kraft. I 1893 og 1897, da der blev konstitueret Præster af Højreministerier, havde Biskopperne end ikke tænkt sig Muligheden af, at de ved at nægte Kollats skulde kunne hindre de paagældende Præster i at komme til at beklæde Embeder, som Ministeren havde konstitueret dem i.

Ordføreren for Forespørgerne (Godslesen): Det har unægtelig undret mig noget at høre, at den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister sluttede sig til den Opfattelse, som den højtærede Kirkeminister, der ikke er Jurist, tidligere har gjort gældende. Jeg tror, at den højtærede Konseilspræsident har saa megen Uret som muligt. Det er ganske rigtigt, at Aktor for Højesteret nedlagde Paastand om, at Arboe Rasmussen skulde fradømmes sit Embede, men vel at mærke fradømmes det som *Straf*. Det er kun det Spørgsmaal, som Højesteret har afgjort, saaledes som det ogsaa tydeligt og klart siges i Dommen. Der kunde være Tale om at straffe med Embedsfortabelse og ogsaa med andre Straffe, men naar man overhovedet ikke kan straffe ham, falder naturligvis Spørgsmaalet om disse Onder som Straf bort. Noget helt andet er det, om han opfylder Betingelserne for at være Præst i Folkekirken. En Embedsmand kan udmærket godt være under Lavmaalet af de Kvalifikationer, der udkræves for at bestride Embedet, uden at der dog kan være Tale om Straf. Hvis f. Eks. en Embedsmand bliver syg eller blind eller sligt, vil der ikke være Tale om at rejse Sag mod ham til Idømmelse af Embedsfortabelse som Straf. Men det kan saa udmærket godt ske, at han maa

afskediges, fordi han ikke opfylder Betingelserne for at beklæde Embedet. Derfor hævder jeg fremdeles, at det, Højesteret har afgjort, er kun Spørgsmaalet om, hvorvidt Arboe Rasmussen kan straffes, men Højesteret har fuldstændig skudt det Spørgsmaal fra sig; om Arboe Rasmussen opfyldte Betingelserne for at være Præst i Folkekirken, om han vedblivende kan være det, eller om han skal afskediges. Detté Spørgsmaal er aldeles ikke afgjort gennem den Sag, der har fundet sin Paadømmelse ved Højesteret. Det maa efter Højesteretsdommen som før den blive Genstand for Kirkeministerens og andre administrative Myndigheders Afgørelse og Overvejelse.

Konseilspræsidenten (Zahle): Danmarks Biskopper har anlagt Sag mod Sognepræst Arboe Rasmussen i Skibsted til Fradømmelse af hans Embede, og han blev ved den kirkelige Overret fradømt sit Embede. Han blev ved Højesteret ikke fradømt sit Embede. Derfor kan han stadig beklæde det Embede, som han har, og som han havde. Der var blevet rettet det Spørgsmaal til Højesteret, om han var kvalificeret, eller han ikke var det. Hvis han manglede Forudsætninger for at være Præst i Folkekirken ifølge de teologiske Udtalelser, der har været forelagte Højesteret, maatte Højesteret have fradømt ham Embedet, hvis det var Højesterets Mening. Men den gaar altsaa ud paa det modsatte. Derefter kan ganske vist Administrationen skønne, at han bør afskediges, selv om Højesteret ikke mener, at han bør fradømmes sit Embede. Det har Administrationen undersøgt, og den har skønnet, at han burde ikke afskediges administrativt. Saa har alle lovlige Myndigheder skønnet i Sagen, og det tilkommer ikke Landstinget at sætte sit Skøn over, hvad Højesteret, den højeste Domsmyndighed, og Kirkeministeren, den paa det Omraade højeste administrative Myndighed, har skønnet. Det er et Overgreb af Landstinget at sætte sit Skøn over det.

Ordføreren for Forespørgerne (Godslesen): Det Spørgsmaal, der er rettet til Højesteret, er netop ikke det, om Arboe Rasmussen var kvalificeret til at beklæde sit Embede eller ikke. Det Spørgsmaal, der er rettet til Domstolene, og som har fundet Udtryk i Tiltalens Ord, er, om Arboe Rasmussen skulde straffes. Den Sag, der er rejst mod ham, er en Straffesag. Den Afgørelse, der har fundet Sted,